

RENDKÍVÜLI TÁJÉKOZTATÁS

A Társaság vezérigazgatója mély fájdalommal ajánlja a részvényesek figyelmébe az alábbi újságcikket.
A HÍR 24 újságcikke Dr. Esztó Péter búcsúztatójáról.

Utoljára köszöntötték: Jó szerencsét!

Szájhoz! Garatra! Csúszik a sör, koppan a korsó, összetörök. Többé senki nem ihat a kupából, amit elhunyt bajtársra ürítettek.

Vaksötét a terem, száz ember áll hátát a falnak vetve feszes vigyázzban, néma csendben. Középen hosszú asztal, körülötte huszonnyolcan - kohászok, bányászemberek, a sok évszázados selmecbányai hagyományok életben tartói. Kéttucatnyi gyertya világítja meg az arcukat, előttük sör, egy üres korsó, kezükben fekete gyászszalag, arany betűkkel rajta: Esztó Péter 71.

"Koccints! Selmecünk éljen jó soká! A filiszter örvend, ha jól eszik, de szívéen a szabadság nem fekszik. Szabad a bursch! Koccints! Éljen a régi nagy hazánk! Apáink erényit tartsátok meg, de jövőnkre szintén figyeljete! Szabad a bursch! ..." - hangzik az érces férfihang, az eltávozott bajtárs, barát, kolléga kedvenc nótája. A Hír24-et több évszázadra visszatekintő, selmecbányai hagyományokat ápoló gyász szakestre

hívták meg a Magyar Bányászati és Földtani Hivatalba.

Ajakhhoz! Garatra!

Az arcokat elnézve élő szokás ez annak ellenére, hogy évtizedek óta nem gyakorolták. De a közelmúltban elhunyt Esztó Péter szakmai, hagyományörző munkáját övező tisztelet és a baráti szeretet ismét életre hívta. "Ímhol a föld alá

megyünk aknán, tárnákon át, s a napfényt fölváltja ott lent a gyöngye mécsvilág. S ha munka után egyikünk nem jönne fel megint, Mondjatok hát »Jó szerencsét!« bányász szokás szerint" - szól a dal 28 torokból a gyertyák pislogó fényében.

A gyászünnepséget levezető elnök, a praeses elrendeli, hogy a gyászszalagot kössék a korsó fülére, majd töltsék meg egynegyedig. Ezután csendet vezényel, és kiadja a parancsot: "Korsót fogj! Ajakhhoz! Garatra, eks!" Ahogy a sör legördült, a következő utasítás, kopogás! A praeses kezdi, az üres korsó talpát üti az asztalhoz: tá-tá-ti-ti-ti. Bekapcsolódik mellette álló, a következő ütem után a harmadik és így tovább, sorban mindenki. Hátborzongató érzés, ahogy a néma csendben a lassú tá-tá-ti-ti-ti egyre hangosabban dörög, majd gyorsul, míg egy kiáltás csendre int: Silentium!

Törés

Simítás következik, a korsó alját az asztallapon körbe-körbe "sikálják". Silentium! Elrendelem a korsótörést - dörgi a praeses, és ő kezdi: egy bányasíndarabhoz ütve a kupát darabokra törí, de fülét, rajta a szalaggal megtartja. Sorban mindenki eltörí a korsót. Senki többé nem ihat belőle. A bányászhimnusz után a rövid szertartás véget ér, az elnök elrendeli a méltóságteljes elvonulást.

A tá-tá-ti-ti-ti ütemére először az asztal körül állók vonulnak ki sorban a teremből, majd a fal mellett végig merev vigyázzban álló barátok, kollégák hagyják el a termet. Így ment ez évszázadokon át, ha egy bajtársat elvesztettek, és így megy ma is, hála a selmeci hagyományok aktív őrizőinek, a világ egyik legveszélyesebb szakmája művelőinek.

Megtekinthető az eredeti: <http://www.hir24.hu/elet-stilus/2014/12/14/utoljara-koszontottek-jo-szerencset/>

Budapest 2014-12-16

**Varga István
vezérigazgató**